

РЕШЕНИЕ

№ 1023

гр. София, 14.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Радева

при участието на секретаря Снежана Ат. Апостолова
като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20211100901348 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Отрицателни установителни искиове по чл.124 ГПК, кумулативно
съединени.

В исковата молба ищецът Я. И. З. твърди, че има качество на съдружник
в ответното дружество „И. 1991“ ООД, ЕИК *****, заедно с И. Г. З., като
участието му в капитала на ответника е в размер на 40%.

Твърди, че на 05.05.2020г. по партидата на ответника „И. 1991“ ООД,
ЕИК *****, е постъпило заявление, обр. А4, с вх. №20200505132908, с
което се иска вписване на промени в обстоятелства, подлежащи на вписване,
въз основа на решения на общото събрание на ответното дружество от
23.03.2020г., а именно: вписване на нов съдружник – К. Г. Х., увеличение на
капитала на дружеството чрез записване на нови дялове от новоприетия
съдружник Х., освобождаване като управители на дружеството на Я. И. З. и
И. Г. З., вписване на нов управител на дружеството – К. Г. Х., промяна на
седалището на дружеството, упълномощаване на И. Г. З. да сключи договор
за управление с К. Г. Х. и приемане на нов дружествен договор.

Ищецът твърди, че всички решения на общото събрание на ответника от
23.03.2020година са нищожни.

Описвайки фактическата обстановка към дата 23.03.2020 година ищецът
твърди, че решенията са нищожни, на следните основания:

Тези решения противоречат на добрите нрави и това е така, тъй като
стойността на записаните в решенията дялове от капитала на „И. 1991“ ООД,
ЕИК ***** са стотици пъти по-ниски от пазарната им цена и не отговарят
на интереса на дружеството, нито на реалната стойност на дяловете, предвид
факта, че това дружество притежава изброените от ищеца дъщерни

дружества, които пък от своя страна притежават пари и дълготрайни материални активи на значителна стойност.

Другото основание за твърдяната от ищеца нищожност е, че решенията са взети при нарушение на изискванията на кворум и мнозинство, тъй като липсва надлежно формирана воля у двамата съдружници З.и при участието им във формиране на волята на върховния орган на дружеството, който факт приравнява решенията на липсващи, невзети, поради това, че са взети под принуда, чрез заплахата за живота на ищеца и поставянето му в крайна нужда.

В тази връзка ищецът описва фактическата обстановка, а именно, че на 17.07.2019г. по заповед на Специализираната прокуратура полиция е нахлула в дома му, във фабриката на „И. 1991“ ООД, в домовете на неговата майка, сестра и след ареста на ищеца, на майка му, на сестра му и на зет му, с обвинение, че са организирана престъпна група, с цел изнудване на бащата И. З., по жалба на последния. Твърди, че случаят е станал известен под името „Осемте джуджета“. Последвали месеци арест, през който ищецът бил подложен на натиск от група, организирана от И. З., в която освен участвали П.П., съпругата му Л. П., техния адвокат Д. К. и помагачи. Ищецът бил докаран до тежко състояние, близо до смърт. Твърди, че в деня на ареста от дома му са били иззети ценни предмети- пари, златни монети, компютри, документи, автомобили. Бил заключен в ареста на бул.“Г. М Д.“, с постоянна мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Твърди, че през този период е получавал информация от различни лица, че за да излезе от ареста следва да прехвърли дяловете си в дружеството „И. 1991“ ООД и дъщерните му дружества.

Описва тежкото си здравословно състояние, престои в различни болнични и други заведения („Софиямед“, МВР- Болница, в следствения арест, в Централен Софийски затвор и в болница „Лозенец“), като през цялото време е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“. През това време е бил лишен от парите, златните си монети, автомобилите, фабриката, готовата продукция и складовите си наличности за 2 000 000лева.

След промяната на мярката за неотклонение П.П. започнал да му изпраща хора с ултиматум да му прехвърли дяловете си в „И. 1991“ ООД под страх, че отново ще бъде върнат в затвора. Започнали проверки от НАП и КПКОНПИ.

В края на м. февруари 2020 година бил поканен от адв. Д. К., представител на П.П., на среща в бар „Кохиба“, находящ се на ул. „*****“. На входа на заведението оставил всички телефони, ключове и бил пребъркан. На срещата адв. Д. К. му отправила заплахи относно неговата свобода, здраве и живот, ако не прехвърли дяловете в И. 1991“ ООД и дъщерните дружества. Отговорила му на въпроса, кой може да изпълни заканите, че г-н П. е много влиятелен човек и че в следващите 7 години, докато И. Гешев е главен прокурор следва да изпълнява всичко и др. Обяснила му, че има договорка с И. З. да прехвърли своите дялове на посочено от П.П. лице.

Ищецът обсъдил случилото се с тогавашния си адвокат С., който го уверил, че не е налице основание да се страхува и ищецът отказал да

прехвърли дяловете си.

Твърди, че на 16.03.2020г. отново бил арестуван и откаран в СДВР. Дали му обяснение, че ще бъде задържан и се чака разпореждане от прокурор Пейчинов от Специализираната прокуратура. Настоял да го закарат на хемодиализа, поради заболяването, което има.

След като показал, че е „пречупен“ и че е съгласен да направи каквото се иска от него, по-късно бил закаран за хемодиализа, а след това и в следствения арест на ул. „Майор Векилски“ №2.

На 18.03.2020г. бил закаран за хемодиализа в болница „Лозенец“ и там го посетил неговия адвокат Г. С., който му казал да прехвърли притежаваните от него дружествени дялове на лице, посочено от П.П..

На 23.03.2020г. бил в изключително лошо здравословно състояние и докато му се извършвала хемодиализа в болница „Лозенец“ при него нахлули охранители от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, адв. С. и съпругата му, които му обяснили, че отпред са се събрали шефа на ареста на Софийска следствена служба, Л. П., съдружника И. З., Н. и адв.С.Н.. Последната го карала да подпише продажба на дружествените дялове от всички фирми и търговската марка „И.“ и да оттегли всичките си претенции спрямо съдружника И. З.. Предвид тежкото му състояние и силните болки, които изпитвал, не бил в състояние да вземе адекватно решение и му се наложило да направи труден избор – между кражбата на бизнеса и живота и здравето си. Предвид силните болки и животоспасяващата нужда от процедурата по хемодиализа, поставен в крайна нужда, ищецът започнал да подписва документите, които му подавала адвокатката на Л. П., адв. С.Н..

След като положил подписите, горепосочените лица напуснали болницата.

След подписване на документите мярката му за неотклонение била променена в „Домашен арест“ и то по причина, за да се впишат промените в Търговския регистър. Вписването не се случило и му променили мярката за неотклонение в „Парична гаранция“.

Ищецът твърди, че с оглед гореописаната обстановка общо събрание на съдружниците на И. 1991“ ООД не е провеждано, не е било налице обсъждане на въпросите от дневния ред на събранието, а процесът на волеобразуване и волеизява от негова страна, както и по отношение на съдружника И. З., е бил опорочен, чрез упражнената принуда, чрез заплаха за живота му и поставянето му в крайна нужда. Ето защо решенията следва да бъдат третираны като невзети и липсващи.

Излагайки аргументи относно процеса на формиране на воля на колективния орган на ООД-то твърди, че като изразител на волята на юридическото лице, същият може да страда от пороци и един от тези пороци е липса на кворум и това е така, тъй като липсва валидно формирана воля на съдружниците при вземане на решенията на 23.03.2020г. При липса на кворум не е налице орган, който да вземе решение и ето защо твърди, че е налице липсващо решение на общото събрание по въпросите от дневния ред. На взетото при липса на кворум, под заплаха, без валидно формирана и изразена

воля на съдружниците решение е решение на нелегитимен орган и то се явява нищожно като невзето, липсващо решение.

Ето защо ищецът твърди, че винаги, когато е засегната волята на юридическото лице до степен на пълната и липса (поради нарушения на изискванията за кворум или невярно вписано в протокол от общо събрание решение, което е решение под принуда), винаги когато има опасност да бъде засегнат публичния интерес и доверието в дейността на търговските дружества и оборота, следва да се даде предпочитание на нищожността.

При изложеното ищецът моли съда да прогласи като нищожни взетите от общото събрание на дружеството- ответника решения от 23.03.2020г., като противоречащи на добрите нрави, поради нарушения на кворум и мнозинство, което ги приравнява на липсващи и невзети решения, тъй като съдружниците И. Г. З. и Я. И. З. са действали под принуда и заплахата за живота, налице е липсващо съгласие и са опорочени до степен, равнозначна на неучастие на тези съдружници в общото събрание.

С разпореждане №634 от 15.07.2021 година съдът е констатирал нередовности на исковата молба, явяващи се противоречие между нейната обстоятелствена част и отправеното искане към съда и базирайки се на ТР№1/2002г. на ОСГК на ВКС е указал на ищеца да посочи коя от предвидените в ТР хипотези на нищожност релевира.

С молба вх.№15545/07.09.2021 година ищецът е уточнил, че е налице нищожност на решения, поради това, че същите са невзети и липсващи, тъй като общо събрание на 23.03.2020г. на ответното дружество не е провеждано, макар и да е съставен протокол за провеждането му.

Отново пояснява, че съдружниците са били поставени под принуда и заплахата, а протоколът от проведеното на 23.03.2020г. документ е неистински.

В срока за отговор на исковата молба и становище по предявените претенции, ответникът „И. 1991“ ООД, ЕИК *****, комуто съдебните книжа са връчени по реда на чл.50, ал.4 ГПК, не дава.

По делото е постъпила молба от К. Г. Х., чрез адв. В. В., с вх. №9038/16.07.2021 година, с която се прави искане за встъпване в процеса, като молителят Х.а да бъде конституиран като помагач на ответника.

Изложени са доводи относно действията на част решенията на общото събрание, които са породили ефект от момента на тяхното приемане във вътрешните отношения.

Моли съда да приеме и това, че И. З. е освободен като управител и дружеството се представлява от новоизбрания управител К. Х., който следва да представлява дружеството, а ако не възприеме тази теза и моли съда да назначи особен представител на ответника, поради наличие на противоречие в интересите на представляван и представител. Обосновава това си искане с факта, че И. З. е участвал в проведеното общо събрание лично, за което е налице нотариално удостоверяване от Н. В. И., гласувал е за приемането на взетите решения, но впоследствие е предприел действия по спиране на вписването на тези решения.

Освен това И. З. осъществява сделки, които увреждат дружеството (сочи такива разпореждания), без да има санкция от общото събрание, като е налице и свързаност на И. З. с управителя на съдоговорителя по описаната сделка. Описва и други действия на управителя И. З., които, по твърдение на К. Х., увреждат дружеството и фиска.

Другото основание за това ответникът да се представлява от особен представител е и наличие на висящ спор, по т.д.№815/2020г., по който ищец е И. З. и в което дело ищецът оспорва същите решения.

Доколкото молителят К. Х. обосновава интерес от встъпване в настоящия процес, съдът с определение №624/13.09.2021 година е конституирал Х. като помагач на ответника „И. 1991“ ООД, ЕИК ***** и е оставил без уважение искането на тази неглавна страна да назначи особен представител на дружеството, поради липса на основания за това.

В хода на производството, на основание чл.129, ал.4 вр. с ал.2 ГПК е дал указание на ищеца да конкретизира твърденията в исковата молба, въз основа на които твърди нищожност на взетите от общото събрание на дружеството-ответник, проведено на 23.03.2020г.

По делото е постъпила молба с вх.№ 43837/11.07.2022 година в изпълнение на дадените указания, с която ищецът Я. З., чрез адв. Е. В., заявява, че към датата на провеждане на това общо събрание на съдружниците е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, която се е изпълнявала в болница „Лозенец“, за да бъде осъществена хемодиализа, но в същото време е бил под строга охрана от органите на ГД „Изпълнение на наказанията“ и достъпът до него не е бил свободен, а само с разрешение на наблюдаващ прокурор. Твърди, че на тази дата не е контактувал със съдружника И. З., не го е виждал, както не е виждал и К. Г. Х., тъй като не е имал разрешение за това от прокурора, а и фактическо пребиваване на ищеца с тези лица в едно и също помещение не е имало, поради което общо събрание на съдружниците не е могло да бъде проведено.

Твърди, че при подписване на протокола от общото събрание, на 23.03.2020г., което е било съпроводено и от подписване на други документи, е извършено в лекарския кабинет и на него са присъствали единствено охранители от ГД „Изпълнение на наказанията“, Н. В. И., адвокат С.Е.Н. и съпругата на ищеца – Е. Й. З.. Подписал е документите, които са му поднасяни на бюрото и полагагането на подписите е осъществено непосредствено след петчасова хемодиализа, в резултат на която ищецът Я. З. е бил неадекватен, тежко изморен и не е бил в състояние да вземе каквито и да е решения.

Ето защо ищецът твърди, че на тази дата – 23.03.2020г. – съдружниците в ответното дружество И. и Я. З.и не са се срещали, не са разговаряли и общо събрание не е провеждано, не са обсъждали въпросите от дневния ред, обективиран в протокола, нито са гласували и решенията, макар и вписани, са несъществуващи, като невзети и поради това – нищожни.

Твърди, че двамата съдружници И. З. и ищецът Я. З., без да контактуват, са подписали поотделно протокола от общото събрание, под принуда, което е

повлияло на волеобразуването и волеизявата им.

С разпореждане №3893/12.07.2022 година съдът се е разпоредил препис от тази уточнителна молба да се връчи по електронен път на ответника и неговия помагач, което е изпълнено от деловодителя на състава, видно от документите на лист 382-383 от делото.

В срока за становище, такава е взето от адв. Г. Г., в открито съдебно заседание, проведено на 19.07.2022 година, в което адв. Г., заявява, че не оспорва фактите, които ищецът е изложил в уточнителната молба с вх.№ 43837/11.07.2022 година. Заявява, че действително общо събрание на съдружниците не е свиквано, не е провеждано, а подписалите протокола лица не са взимали решения и практически тези решения са липсващи. Ищецът е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и протоколът е подписан поради принуда и заплахата.

Помагачът на ответника не взема изрично становище по уточнителната молба на ищеца, но в хода на процеса поддържа неизменно заявената си теза за: недопустимост на претенциите, поради това, че ищецът е загубил качеството си на съдружник в ответното дружество, поради настъпване на последиците от упражненото от него потестативно право по чл.125, ал.2 ТЗ и срокът на предизвестие е изтекъл на 24.03.2020 година, поради което за ищеца не е наличен интерес от предявяване на тези икове; за недопустимостта на исковете, като твърди, че отрицателен установителен иск по чл.124 ГПК е допустим само, ако решенията не подлежат на вписване, а взетите на 23.03.2020 година решения подлежат на вписване, поради което предявеният иск се явява неподходяща форма на защита, защото дори и при уважаването му няма да се постигнат последиците по чл.30 ЗТРРЮЛНЦ.

По основателността на претенциите заема становище по всяко от посочените от ищеца в първоначалната искова молба основания в контекст на ТР№1/2002г. на ОСГК на ВКС, с което са дадени задължителните постановки относно това кои решения на орган на дружеството са нищожни. Излага подробно предходни на събранието обстоятелства. Моли съда да отхвърли исковете.

В обобщение на тезата на ищеца, конкретизирана след неколкократно указания на съда, намиращи основание си в нормата на чл.101 вр. с чл.129 ГПК, се изразява в следното:

В исковата молба ищецът Я. И. З. твърди, че има качество на съдружник в ответното дружество „И. 1991“ ООД, ЕИК *****, заедно с И. Г. З., като участието му в капитала на ответника е в размер на 40%.

Твърди, че на 05.05.2020г. по партидата на ответника „И. 1991“ ООД, ЕИК *****, е постъпило заявление, обр. А4, с вх.№20200505132908, с което се иска вписване на промени в обстоятелства, подлежащи на вписване, въз основа на решения на общото събрание на ответното дружество от 23.03.2020г., а именно: вписване на нов съдружник – К. Г. Х., увеличение на капитала на дружеството чрез записване на нови дялове от новоприетия съдружник Х., освобождаване като управители на дружеството на Я. И. З. и И. Г. З., вписване на нов управител на дружеството – К. Г. Х., промяна на

седалището на дружеството, упълномощаване на И. Г. З. да сключи договор за управление с К. Г. Х. и приемане на нов дружествен договор.

Ищецът твърди, че всички решения на общото събрание на ответника от 23.03.2020 година са нищожни.

Описвайки фактическата обстановка към дата 23.03.2020 година ищецът твърди, че решенията са нищожни, на следните основания:

Ищецът Я. З. уточнява въз основа на последната си молба от 11.07.2022 година, че към датата на провеждане на това общо събрание на съдружниците е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, която се е изпълнявала в болница „Лозенец“, за да бъде осъществена хемодиализа, но в същото време е бил под строга охрана от органите на ГД „Изпълнение на наказанията“ и достъпът до него не е бил свободен, а само с разрешение на наблюдаващ прокурор. Твърди, че на тази дата не е контактувал със съдружника И. З., не го е виждал, както не е виждал и К. Г. Х., тъй като не е имал разрешение за това от прокурора, а и фактическо пребиваване на ищеца с тези лица в едно и също помещение не е имало, поради което общо събрание на съдружниците не е могло да бъде проведено.

Твърди, че при подписване на протокола от общото събрание, на 23.03.2020г., което е било съпроводено и от подписване на други документи, е извършено в лекарския кабинет и на него са присъствали единствено охранители от ГД „Изпълнение на наказанията“, Н. В. И., адвокат С.Е.Н. и съпругата на ищеца – Е. Й. З.. Подписал документите, които са му поднасяни на бюрото и полагаането на подписите е осъществено непосредствено след петчасова хемодиализа, в резултат на която ищецът Я. З. е бил неадекватен, тежко изморен и не е бил в състояние да вземе каквито и да е решения.

Ето защо ищецът твърди, че на тази дата – 23.03.2020г. – съдружниците в ответното дружество И. и Я. З.и не са се срещали, не са разговаряли и общо събрание не е провеждано, не са обсъждали въпросите от дневния ред, обективиран в протокола, нито са гласували решенията. Поради това твърди, че решенията, макар и вписани, са несъществуващи, като невзети и поради това – нищожни.

Твърди, че двамата съдружници И. З. и ищецът Я. З., без да контактуват, са подписали поотделно протокола от общото събрание, под принуда, което е повлияло на волеобразуването и волеизявата им.

Ответникът „И. 1991“ ООД, чрез адв. Г. не спори по фактите, изложени от ищеца Я. З..

Прави изрично признание на фактите, описани в исковата молба на ищеца и на претенциите в хода на процеса.

По искането на ответника за постановяване на решение при признание на исквете, с определение, постановено в открито съдебно заседание, проведено на 25.04.2023 година, с което е изложил своите съображения защо не намира основание да уважи искането на ответника за постановяване на решение на основание чл.237 ГПК.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в

съвкупността им, намери за установено следното:

От фактическа страна.

По делото е представен протокол от извънредно общо събрание на съдружниците на „И. 1991“ ООД, ЕИК *****, от 23.03.2020г. в гр.София, в който е удостоверено, че на събранието са присъствали И. Г. З., ЕГН *****, Я. И. З., ЕГН ***** и лице, подало молба за приемането му като съдружник – К. Г. Х., ЕГН *****.

В документа изрично е посочено, че общото събрание се провежда без спазване на процедурните правила за свикване на събранието, за което съдружниците изрично заявяват, че са съгласни.

Протоколът удостоверява дневния ред на събранието и взетите на него решения, които са следните:

Приема като нов съдружник К. Г. Х., ЕГН *****, по него молба.

Да се увеличи капитала на „И. 1991“ ООД, ЕИК ***** от 5 000 лева, разпределен на 100 дружествени дяла, равни по размер, всеки един на стойност от 50 лева, на 6 000 лв., разпределен на 120 дяла, равни по размер, на стойност от 50 лв. всеки от тях, чрез издаване на нови 20 дружествени дяла на стойност от по 5-лв., които се поемат от съдружника К. Г. Х., ЕГН *****, като след увеличаването на капитала на дружеството на 6 000 лв., разпределението на дружествените дялове между съдружниците е следното: И. Г. З., ЕГН ***** притежава 60 дружествени дяла всеки от по 50 лева, на обща стойност 3 000 лв; Я. И. З., ЕГН *****, притежава 40 дружествени дяла, всеки от по 50 лв., на обща стойност 2 000 лв. и К. Г. Х., ЕГН *****, притежава 20 дружествени дяла, всеки от по 50 лв., на обща стойност 1 000 лв.

Освобождава от длъжност и отговорност като управители И. Г. З., ЕГН *****, Я. И. З., ЕГН *****.

Избира за управител на дружеството К. Г. Х., ЕГН *****.

Упълномощава И. Г. З., ЕГН *****, да сключи договор за възлагане на управлението с новия управител К. Г. Х., ЕГН *****.

Променя седалище и адрес на управление на дружеството от гр.София, район Искър, ж.к. *****, община Столична, на гр.София, район „Красно село“, бул. *****, ет.3, офис 6, община Столична.

Съдружниците приемат и подписват нова редакция на дружествения договор, който отменя дружествения договор, приет от съдружниците на 02.10.2012г.

Общото събрание на „И. 1991“ ООД дава съгласие управителят на дружеството К. Г. Х., ЕГН *****, без съгласието на дружеството да извършва от свое или от чужда име търговски сделки, спадащи в предмета на дейност на „И. 1991“ ООД, да участва в събирателни и командитни дружества, както и в други дружества с ограничена отговорност със сходен предмет на дейност и да заема длъжност в ръководни органи на дружества със сходен предмет на дейност.

Протоколът от събранието носи подписите на И. Г. З., Я. И. З. и К. Г. Х..

По отношение на подписите и съдържанието на документа, на 23.03.2020г. е извършена нотариална заверка от Н. В. И., рег. № 271 на НК, под №№ 3959/за подписите/ и 3960 /относно съдържанието/ като е направено отбелязване, че подписите са положени извън нотариалната кантора.

Въз основа на този протокол от ОСС от 23.03.2020г. и други документи, е подадено заявление образец А4, с вх.№ 20200324130137 в ТРРЮЛНЦ за вписване на промените, чрез адв. Д. К., по което е постановен отказ за вписване на настъпилите промени под №20200324130137-4/30.03.2020г., за който не са налице данни да е обжалван, поради което съдът го приема за стабилизирани. Съдът констатира, че впоследствие със заявление, образец А4, с вх.№ 20200505132908, чрез адв. К., е направен опит за вписване на промените относно собствеността на капитала, представителството и управлението на дружеството, седалище и адреса на управление и новия дружествен акт. Охранителното производство, образувано по това заявление е спряно с определение №283/13.07.2021г., постановено по ч.т.д.№ 1329/2021г. по описа на СГС, ТО, 6-22 състав, обявено по партидата на дружеството.

Към момента на създаване на протокола от общо събрание на съдружниците на ответното дружество, видно от вписванията в ТРРЮЛНЦ по партидата на ответника, такова качество имат И. Г. З., ЕГН *****, Я. И. З., ЕГН *****, а управител на дружеството е съдружникът И. Г. З..

По делото между страните не е налице спор, че към 23.03.2020г. съдружникът Я. И. З. е с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по следствено дело №51/2020г. по описа на Следствен отдел на Специализирана прокуратура за престъпление по чл.201 и чл.321 НК, като Я. З. е задържан на 16.03.2020г. в ареста на „Майор Г. Векилски“ при ОСИН - София.

Това обстоятелства се установява и от представеното писмо от Министерство на правосъдието, ГД„Изпълнение на наказанията“ Областна служба „Изпълнение на наказанията“- София, изх.№ 2794/2022г., което удостоверява това обстоятелство и, че мярката на Я. З. е изменена в „Домашен арест“ с протокол на Апелативен специализиран наказателен съд №137/24.03.2020г., както е удостоверено обстоятелството, че в периода на задържане Я. З. не е посещаван от И. З. и К. Г. Х.. Документът е представен в заверен препис от адв. Г. Г..

За това обстоятелства свидетелствува и представеният от помагача на ответника документ, представляващ заверен препис от Постановление от 23.03.2020г., издадено от дежурен прокурор при Специализирана прокуратура по ДП№51/2020 по описа на СО- СП, с което е разрешено на Я. И. З., обвиняем по пр. пр.№51/2020г. по описа на СО- СП да бъде посетен от Н. с районна действие СРС в УМБАЛ „Лозенец“ – гр.София, за извършване на удостоверителни действия по ЗННД.

Във връзка с твърдението на ищеца, че на 23.03.2020г. общо събрание на съдружниците не е провеждано, по делото са допуснати и изслушани като свидетели следните лица: Н. В. И.; Е. Й. З., Д. М. К. и Б. И. Д., чиито показания са дадени в проведеното на 28.06.2023 година открито съдебно

заседание.

От гласните доказателствени средства, които са събрани в този процес може да се направи следните изводи относно осъществените факти: че на 23.03.2023 година съдружниците баща и син З.и, както и К. Г. Х. са се намирали в Правителствена болница /УМБАЛ „Лозенец“/ в гр.София. Причината за това е обстоятелството, че през този ден съдружникът Я. З., който е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ е бил преведен в болничното заведение, за да се осъществи по отношение на него хемодиализа. В този смисъл са показанията на Н. И., св. З., св. К. и св. Д..

От показанията на тези трима свидетели се установява, че въз основа на документи, изготвени от свидетеля К., която работи като адвокат и към този момент е обслужвала интересите на И. З., включително и като управител на „И. 1991“ ООД, е изготвила процесния протокол за общото събрание на съдружниците в „И. 1991“ ООД, за което е удостоверено, че е проведено на 23.03.2020година /за последните свидетелствува самата К./, че на 23.03.2020година съдружниците З.и, не са се срещали, като И. З. и К. Г. Х. са били на място, което е различно от помещението, в което се е намирал Я. З., по причина, че същият е бил с мярка за неотклонение и достъп до него е имал медицинският екип, охраната от ГДИН, адвокатът му и отчасти, не съвсем легално и съпругата му свидетелката З..

Особеният статут на съдружника Я. З. е предпоставил ограничение, респ. забрана за достъп до него на трети лица, в какъвто смисъл са показанията на всички разпитани свидетели, които с показанията си удостоверяват, че при достъпа си до Я. З. са били проверявани от служебни лица / охраната на задържаното лице/ - в този смисъл са показанията на И., К., Д. и на З..

По делото се установява, че съдружникът И. З. и К. Г. Х., заедно със свидетеля К., са се намирали в друго помещение, което е различно от помещението, в което се е намирал съдружникът Я. З. и съприкосновение между тримата, във времето на пребиваването им в Правителствена болница не е било възможно. За липсата на контакт и комуникация освен показанията на св. К. показания в този смисъл дава и св. З., която пояснява, че пред цялото време на своето присъствие в болницата е търсела контакт със съпруга си Я. З. и е наблюдавала помещението, в което той е е намирал и за този период не е констатирала при него да влизат И. З. и К. Г. Х..

Индиректно за това свидетелствува и Н. И., която пояснява, че е посетила Я. З. в Правителствена болница и е получила достъп до него след проверка от охраната. Единственото, което е осъществила е да извърши удостоверяване на подписа и съдържанието на документа, който са подписали трите лица – баща и син З.и и К. Г. Х., чиято самоличност лично е проверила. Заявява, че не може да си спомни точно дали подписите, положени от И. З. и К. Г. Х. са били положени в болницата или в нейната кантора.

Липсата на съприкосновение и контакт между съдружниците З.и и новоприетия съдружник К. Г. Х., категорично потвърждава св. К.. В проведеното открито съдебно заседание на 28.06.2023 година сви. К., която

практикува адвокатска професия пояснява подробно професионалните си ангажименти с И. З., включително и на дружеството „И. 1991“ ООД, с оглед на това, че е собственост на И. З., като е писала правни становища и др.

Свидетелят К. подробно обяснява, че на 23.03.2020 година тя, И. З. и К. Х. са пристигнали поотделно в Правителствена болница, като часът на пристигане е бил предварително уговорен, като им бил посочен лекарски кабинет, в който са се съберат. Сочи, че причините да това да се отправят към болницата са били от лично естество за К. Г. Х., комуто се родило бебе, пандемичната обстановка и мярката за неотклонение на Я. З.. Пояснява първоначално, че на 23.03.2023г. е проведено общо събрание на съдружниците, на което тя е присъствала, но впоследствие прави отстъпление от тази теза, като ограничава датата до заверките от Н.а. Ето защо заявява пред съда, че уговорките, относно въпросите, които са били част от дневния ред на събранието са били направени предварително и „всичките страни бяха съгласували тези техни уговорки, които са протичаха повече от 4-5 месеца, тези уговорки не са направени от днес за утре. За да се подготви целия този набор от документи изисква технологично време. За да се разберем, докато се стигне до изработката на цена...“/лист 547 -548 от делото/. Дадените пред съда показания на свидетеля Коцва установяват по категоричен начин, че тя е изготвила протокола за това общо събрание, което е сторила предварително, след разговори с И. З., като твърди, че е разбрала за наличие на такива уговорки между него и адвокатите на Я. З.. Както установяват, че на 23.03.2020г. общо събрание на съдружниците на ответното дружество практически не е провеждано, а на тази дата са извършени нотариални заверки от Н. И. на процесния протокол, но всъщност тези решения са взети на друга дата. В дадения отговор относно това кога конкретно са взети тези решения адв. К. /лист 549/ заявява, че доколкото ѝ е известно тази договорка е между Я. З., баща му и адвокатите, но не може да даде повече конкретика, защото е била ангажирана само с И. З..

На въпрос на адв. Г. дали св. К. може да се даде отговор на въпроса кога са били взети тези решения, предварително, свидетелят К. заявява, че не може да даде отговор на този въпрос / лист 550 от делото/.

Тези категорични показания, дадени от адв. К., в качеството и на свидетел, намират индиректно потвърждение от показанията на останалите свидетели – И., З., Д., тъй като всички от тях заявяват, че не са били свидетели на събиране на тримата, вписани в протокола от 23.03.2020 година, като участници в проведено общо събрание на съдружниците на „И. 1991“ ООД, нито са възприели да провеждат събрание.

Въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства, които съдът кредитира като добросъвестно дадени, защото между тях не съществуват съществени противоречия и нелогични изявления относно релевантните факти, може да се направи извод, че на 23.03.2020 година в Правителствена болница са били тримата, посочени в протокола от 23.03.2020 година лица, но двама от тях- И. З. и К. Х. не са имали съприкосновение и комуникация с Я. З.. На тази дата се установява, че Н. И. е извършила заверка на подписите и съдържанието на процесния протокол,

като заверката на подписите на И. З. и К. Х. е извършена едновременно, но по време различно от заверката на подписа на Я. З., поради ограничителния режим на това лице, представляващ мярка за неотклонени „Задържане под стража“.

Въз основа на съвкупността от свидетелските показания и най-вече на показанията, дадени от св. К. може да се направи категоричен извод, че на 23.03.2020 година събрание, на което да са взети обективизираните в протокола от 23.03.2020 година решения, не е провеждано. По нейни твърдения тези решения са взети преди това, макар и да не може да даде ясен и категоричен отговор. Последното е обстоятелство ирелевантно, тъй като предметът на настоящия спор е дали е проведено общо събрание на съдружниците на ответното дружество на 23.03.2020 година, на което да са взети решенията, обективизирани в този документ.

По делото помагачът на ответника е представил заверен препис от молба от Я. З., отправена до общото събрание на „И. 1991“ ООД, с която изразява желанието си да прекрати своето участие в дружеството и отправя това изявление до дружеството, което са счита, че след изтичане на 3-месечния срок участието на Я. З. в дружеството да се счита прекратено.

Останалите доказателства, приобщени към делото се явяват неотнормими към релевантните за спора факти, поради което съдът не дължи обсъждането им.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните изводи:

Претенциите, които ищецът е предявил са установителни и отрицателни по своя характер, намиращи основанието си в нормата на чл.124 ГПК.

След многократни указания на съда, свързани с приложение нормата на чл.127, т.4 и 5 вр. с чл.101 ГПК, ищецът, чрез своя процесуален представител, е привел исковата си молба във вариант годен за възникване на валидна процесуална връзка.

След саниране на исковата молба съдът е приел, че е сезиран с отрицателни установителни искове, с които ищецът иска от съда да установи по отношение на ответника, че взетите на 23.03.2020 година решения от върховния орган на ответното дружество са нищожни, тъй като са невзети, а са невзети, защото общо събрание не е провеждано.

По отношение на твърдението на помагача, че за ищеца липса интерес от тяхното предявяване в контекст на: неправилно избрана форма на процесуална защита, поради това, че промените настъпили от взетите решения подлежат на вписване, както и в контекст на прекратеното между него и ответника членствено правоотношение, което го лишава от правен интерес.

По отношение на възможността да бъдат предявени искове по чл.124 ГПК, независимо от това, че решенията от 23.03.2020 година касаят обстоятелства, които подлежат на вписване, съобразно нормата на чл.119 ТЗ.

Съобразно възприетото в съдебната практика - решение № 35 от

20.04.2010 г. по т.д. № 546/2009г., Т. К., I Т. О. на ВКС : „Съгласно т. 1 и т. 2 на Тълкувателното решение липсващите (невзетите) решения на органите на дружеството са нищожни. Когато такова решение е било вписано в регистъра, налице е хипотезата на вписване на несъществуващо обстоятелство по смисъла на чл. 498 ГПК (отм.) и установяването му е по реда на чл. 431, ал. 2 ГПК. Поради това, че искът е установителен, правният интерес от провеждането му е обусловен именно от последващото му действие по отношение на охранителното производство“. Възприетата от ВКС постановка с това решение, което се явява своеобразно продължение и развитие на постановките на ТР№1/2002г., е непротиворечиво прилагана, но в настоящия случай не е налице вписване на обстоятелствата, представляващи промени, въз основа на процесните атакувани като невалидни/ невзети/нищожни решения/. Именно това обстоятелство, причина за което е постановеното от състава на СГС, ТО, определение по чл.536, ал.1,т.1ГПК вр. с чл.19, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ, прави възможно предявяване на установителни отрицателни иски по чл.124 ГПК. Тъй като не е налице вписване, липса необходимост от провеждане на иска за установяване на пороци на вПИ.ето, чието уважаване има за последица – заличаване на вписването.

Ето защо това възражение за помагача за недопустимост на предявените иски се явява неоснователно.

Относно възражението на помагача за липса на правен интерес у ищеца от предявяване на тези установителни иски.

Прав е помагачът на ответника, че с осъществяване на елементите от състава на потестативното право на съдружника, регламентирано с нормата на чл.125, ал.2 ТЗ прекратяване на членствената връзка между съдружника и дружеството настъпва по силата на закона. Елементите на преобразуващото право са наличие на недвусмислено изявление за напускане на дружеството, изходящо от съдружника, достигнало до дружеството и изтичане на срока на предизвестieto, регламентиран със закона или дружествения акт.

От представеното изявление за прекратяване на участието на съдружника Я. З., което носи дата 24.12.2019г. не може да се направи извод, че членствената връзка на ищеца с ответното дружество е прекъсната, тъй като липсва отбелязване, кога същото е връчено на дружеството /в този смисъл и т.5 от ТР№1/2020 от 31.05.2023г. по тълк.д.№1/2020г. на ОСТК на ВКС/. Ето защо не може да бъде споделена тезата на помагача К. Х., че към 23.03.2020 година е изтекъл тримесечният срок на предизвестieto, поради което ищецът Я. З. е преустановил участието си в ответното дружество.

Но дори и хипотетично да се приеме за вярно това твърдение, то липсата на качество на съдружник на ищеца в „И. 1991“ ООД, това обстоятелство не го лишава от правно защитими интерес от предявяване на отрицателните установителни иски относно нищожните решения на общото събрание на това дружество, взети на 23.03.2020 година, тъй като тези решения влияят директно по негативен начин на неговата правна сфера застрашавайки размера на паричната равностойност на дружествения му дял, който следва да

получи и който се формира към края на месеца, в който е настъпила прекратяване на членствената връзка – 31.03.2020 година. Ето защо по виждане на състава ищецът Я. З. има правен интерес от предявяване на отрицателните установителни иски, което тълкуване в съответствие с даденото разрешение относно активната процесуална легитимация на лицата, които могат да се защитават с исковите за нищожност на решения на органите на търговското дружество, дадено с т. II от ТР№1/2002г. на ОСГК на ВКС.

Поради това съдът приема и второто възражение за недопустимост на предявените отрицателни установителни иски за неоснователно.

По основателността на исковите.

Съгласно т. I от ТР№1/2002г. хипотеза на нищожно решение, извън квалифицираните като такива от закона, е липсващо/невзето решение, което е отразено като съществуващо в протокола от общото събрание или в протоколната книга на дружеството. Другата проявна форма на нищожно решение е решение, което е взето извън пределите а компетентността на органа на дружеството, определена от закона или дружествения акт.

Членът на дружеството, респ. заинтересуваното лице, може да се защити или с предявяване на иск по чл. 124 ГПК, ако решението не подлежи на вписване или с иск по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ, ако е налице вписване в ТР.

В настоящия случай ищецът твърди нищожност на обективирания в протокола от 23.03.2020 година решения, поради това, че са невзети, а те са невзети, защото общо събрание на съдружниците на ответното дружество не е провеждано на тази дата.

С измененията и допълненията на ТЗ с ДВ, бр. 105 от 2016 г. е създадена нова алинея 4 на чл. 137 ТЗ, с която законът разпорежда за взетите решения по ал. 1, т. 2, 4, т. 5, предложение първо и т. 7 да се съставя протокол с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно, освен ако в дружествения договор е предвидена писмена форма. Направеното предписание за формата на протоколите води до извод, че това е форма за действителност, тъй като ал. 5 на чл. 137 ТЗ сочи, че нейното неспазване води до нищожност на взетите решения.

Този относително нова законова постановка не води до извод за неприложимост на тълкуването дадено с т. т. I от ТР№1/2002г., защото дори и при наличие на реквизити, които законът изисква е възможно зад привидно спазена изискуема от закона форма да се обективират невзети решения.

Обстоятелствата по провеждане на общото събрание на съдружниците ООД и взетите от него решения се обективират в протокол в писмена форма, за който не съществуват специални изисквания относно реквизитите, както е при съставените протоколи от общите събрания на акционерите.

По своята същност този прокол има установителна и диспозитивна част. Установителната част обективира действията, които са извършени от съдружниците, извън тези, които водят до формиране на волята на колективния орган, какъвто представлява общото събрание.

В настоящия случай протоколът от 23.03.2020 година свидетелства, че

на посочета дата, на неупоменатото място, присъствено са взети от съдружниците И. и Я. З. и обективиранията решения, като на събранието е присъствал и К. Х.. Изрично е посочено, че събранието се провежда при неспазване на изискванията на закона и дружествения акт относно свикването и провеждане на събранието.

Следователно въз основа на така обективиранията може да се направи извод, че събранието е присъствено, което априори изключва приложение на нормата на чл.139, ал.2 ТЗ и при която форма не се изисква физическото присъствие на съдружниците. За целта на тази норма съдружниците декларираха писмено съгласието си за решенията, които вземат, което по своята същност действие е превантивна мярка за защита на интересите им. В настоящия случай в протокола изрично е посочено, че съдружниците единодушно вземат решение събранието да протече при посочения дневен ред, независимо неспазване на процедурата по свикване му и е обективирано, че при единодушие са взети атакуваните като нищожни решения.

Ето защо настоящият състав на съда приема, че протоколът свидетелства, че събранието е присъствено, а това налага съдружниците да имат физическо присъствие на едно и също място по едно и също време, респ. да гарантират това чрез съвременните технологии, които позволяват и дистанционно присъствие, но да е едновременно за всички съдружници, предоставящо възможност за комуникация.

Събраните по делото писмени доказателства – документът, издаден от МВР- ГДИН, постановлението на дежурния прокурор по досъдебното производство, преценени със събраните гласни доказателствени средства, изключва верността на обективиранията в протокола от 23.03.2020 година едновременно присъствае на съдружниците, респ. гарантиране на същото чрез съвременните технологии, тъй като съдружникът Я. З. към него момент е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“. По своята същност тази най-тежка мярка за процесуална принуда представлява принудително настаняване на задържаното лице в помещенията на задържани лица и представлява ограничение на правото на свободно придвижване и комуникация.

За процесното събрание се твърди, че заверката на подписите и съдържанието на протокола е извършено от Н. в болнично заведение, за което Н.ът е получил разрешение за посещения и контакт със задържания Я. З. от компетентните органи. Мярката има изключително рестриктивен характер и изключва свободното придвижване и контакти на задържания.

Самото пребиваване на ищеца в болнично заведение не е довело до режим на ограничение, различен от този в местата на задържане, а просто статутът му организиран да е съвместим с осъщественото медициране на ищеца.

Поради това обстоятелство съдът приема, че свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели, без изключение, се явяват достоверни относно невъзможността през този ден, в този отрязък от време, на дата 23.03.2020 година тримата, посочени като участници в събранието да са

имали личен контакт, съприкосновение и възможност за формиране на единодушно решение по въпросите от дневния ред със съдружника Я. З.. Извън времето на болничния престой на Я. З. на 23.03.2020 година няма данни по делото, а напротив има извършено официално удаствавяване от държавен орган, че задърженията Я. З. по време на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ да е имал посочение от И. З. и К. Х. в мястото на задържане. Верността на това официално удостоверяване не е опровергана в този процес, поради което съдът приема, че извършеното удостоверяване е вярно и обвързва съда с материална доказателствена сила, съгласно разпоредбата на чл.179 ГПК.

Смисълът на допуснатите от съда и разпитани в хода на съдебното дирене свидетели е да се опровергае удостоверителната сила на протокола от общото събрание от 23.03.2020 година, защото чрез предявените от ищеца претенции и въведената от него теза като предмет на спора, че на тази дата събрание не е провеждане, поради което и взетите от него решения са невзети, следователно нищожни, налага провеждане на процедура по оспорване верността на документа.

В изпълнение на разпределаната доказателствена тежест на ищеца, която се изразява не в установяване на отрицателни факти, а на опровергаване верността на извършените удостоверявания, съдът е допуснал свидетелски показания, тъй като същите се явява надлежни доказателствени средства, които могат да опровергаят извършените удостоверявания в оспорения протокол от 23.03.2020 година. Оборването на истинността на протокола, материализиращ провеждането на ОС и решенията му, цели да обори и съществуването на обстоятелствата, съдържащи се в него и подлежащи на вписване в търговския регистър.

Преценката на съда относно изслушаните свидетелски показания в съвкупността им го води до извод, че на 23.03.2020 година общо събрание на съдружниците не е проведено. Категоричността на този извод на съда се гради най-вече на показанията на свидетеля адвокат К., която след уточнение на поставените и въпроси, категорично сочи, че на 23.03.2020 година събрание не е провеждане и тези решения са взети в предходен момента, макар да не може да го идентифицира като конкретно време и като участници. Това показание се потвърждава, макар и непряко, от дадените от останалите свидетели показания, които са в посока, че за времето, през което Я. З. е бил в Правителствена болница, не са възприели тримата, посочени в протокола като участници в събранието, да осъществят събиране, проявено като едновременно съвместно пребиваване на едно и също място, съпроводено с дебат, респ. само и единствено с вземане на решения, които са обективирани в протокола. Статутът на Я. З. към тази дата изключва приложение на други възможности за комуникация между него, И. З. и К. Х., за което по делото няма и твърдения.

Този извод не се опровергава от извършеното от Н. И. нотариално удостоверяване на подписи и съдържание на документа. Единствената проверка, която Н.ът прави в това производство е проверка относно самоличността на лицата, посочени в документа и собственоръчното им

полагане на подпис на документа и дали има съответствие на съдържанието на този документ. Относно последното от законовата норма, съобразена с нормите на ГПК в частта на охранителните производства, не става ясно какво точно прави Н.ът при удостоверяване на съдържанието на документа и как точно осъществява тази проверка, като не се сочи въз основа на какви удостоверява съдържанието. Тази съпоставка относно съдържанието се явява неосъществима при невзетите решения, тъй като за тях съдружниците са наясно с това, че тези решения са липсващи.

Осъществената от Н.а охранителна дейност, в случай като този, не е свързана с това Н.ът да извършва проверка за законосъобразност на свикване и провеждане на събрание /това може да прави само съдът при надлежното му сезиране/, нито по отношение на обстоятелството дали такова събрание е проведено, което също само съдът може да установи при наличие на надлежно сезиране. В този смисъл настоящият състав намира, че допълнението и изменението на ТЗ в частта относно реквизитите на протокола по чл.137, т.4 ТЗ не се явява адекватна и действително гарантираща правата на съдружниците мярка, която да обезпечи интересите им. Аргумент в тази насока е обстоятелството, че изискваните от закона заверки на подписи и съдържание могат да се извършат във време, различно от времето на провеждане на събрание и единственото, което се удостоверява с тях е автентичността на документа, но не и неговата вярност.

При така изложеното съдът приема, че със събраните по делото гласни доказателствени средства и писмени такива е оборена верността на протокола, касателно обстоятелството, че на 23.03.2020 година е проведено общо събрание на съдружниците, което да е формирало воля /при единодушие/ за решенията, обективирани в протокола. След като не е проведено общо събрание/присъствено/ на съдружниците на тази дата, то няма как на тази дата върховният орган на дружеството, в чиито правомощия, съгласно чл.137 ТЗ, е приемане на процесните решения, да формира воля за промяна в обстоятелствата, касателно собствеността на капитала, приеман на съдружник, увеличаване на капитала чрез емитиране на новид дялове; промяна в представителството и управлението на дружеството, промяна в дружествения акт и др. Поради това съдът намира, че предявените от ищеца искове за прогласяване нищожност на решенията, обективирани в протокола от 23.03.2020 година, са доказани и поради това основателно предявени.

Воден от изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „И. 1991“ ООД, ЕИК *****, с адрес и седалище на управление гр.София, район Искър, ж.к. *****, със съдебен адрес гр.София, бул.“****”, чрез адв. Г. Г., по предявени от Я. И. З., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.София, ул.***** със съдебен адрес гр.София, ул.“***** ателие 1, чрез адв. Е. В., искове по чл.124 ГПК, че обективирани в протокол от 23.03.2020 година на

общото събрание на съдружниците в „И. 1991“ ООД, ЕИК*****, с адрес и седалище на управление гр.София, район Искър, ж.к.*****, а именно:

Приема като нов съдружник К. Г. Х., ЕГН *****, по него молба.

Да се увеличи капитала на „И. 1991“ ООД, ЕИК ***** от 5 000 лева, разпределен на 100 дружествени дяла, равни по размер, всеки един на стойност от 50 лева, на 6 000 лв., разпределен на 120 дяла, равни по размер, на стойност от 50 лв. всеки от тях, чрез издаване на нови 20 дружествени дяла на стойност от по 5-лв., които се поемат от съдружника К. Г. Х., ЕГН *****, като след увеличаването на капитала на дружеството на 6 000 лв., разпределението на дружествените дялове между съдружниците е следното: И. Г. З., ЕГН ***** притежава 60 дружествени дяла всеки от по 50 лева, на обща стойност 3 000 лв; Я. И. З., ЕГН *****, притежава 40 дружествени дяла, всеки от по 50 лв., на обща стойност 2 000 лв. и К. Г. Х., ЕГН *****, притежава 20 дружествени дяла, всеки от по 50 лв., на обща стойност 1 000 лв.

Освобождава от длъжност и отговорност като управители И. Г. З., ЕГН *****, Я. И. З., ЕГН *****.

Избира за управител на дружеството К. Г. Х., ЕГН *****.

Упълномощава И. Г. З., ЕГН *****, да сключи договор за възлагане на управлението с новия управител К. Г. Х., ЕГН *****.

Променя седалище и адрес на управление на дружеството от гр.София, район Искър, ж.к. *****, община Столична, на гр.София, район „Красно село“, бул.“*****, ет.3, офис 6, община Столична.

Съдружниците приемат и подписват нова редакция на дружествения договор, който отменя дружествения договор, приет от съдружниците на 02.10.2012г.

Общото събрание на „И. 1991“ ООД дава съгласие управителят на дружеството К. Г. Х., ЕГН *****, без съгласието на дружеството да извършва от свое или от чужда име търговски сделки, спадащи в предмета на дейност на „И. 1991“ ООД, да участва в събирателни и командитни дружества, както и в други дружества с ограничена отговорност със сходен предмет на дейност и да заема длъжност в ръководни органи на дружества със сходен предмет на дейност, са НИЦОЖНИ, тъй като са НЕВЗЕТИ.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието като помагач на ответника „И. 1991“ ООД, ЕИК *****, К. Г. Х., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.София, бул.“Ген *****, чрез адв. В. В..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните/главни и помагач/, на посочените съдебни адреси.

Съдия при Софийски градски съд: _____